

آموختن علم بر هر مرد و زن
مسلمان فرض است.
(رواه مسلم و بخاری)

بخوان و پروردگار تو بزرگوارتر
است آنکه علم آموخت به وسیله
قلم.

(العلق، آیات ۳-۴)

د افغان نشراتی مرکز پنځلس ورځنی تحلیلی خپرونه

لومړۍ کال، شپږمه گڼه، پنجشنبه ۱۳۷۹ هـ. ش کال د سلواغی ۱۲، ۱۴۲۱ هـ. ق کال د ذی القعدی ۸، ۲۰۰۱ د کال د فبرورۍ ۱ نېټه د یوې گټې بیه درې کلداری

ښاغلی پادشاه خان خدران چې
پرون شپه له روم نه راستون شوی
وانی چې: د لونی جرگی د تدویر د
تصمیم نیولو شورا ۲۷ تنو د روم په
وړوستی غونډه کې گډون درلود.
دوی د پخوانی پادشاه دده د غوی،
لمسی او سردار عبدالولی په گډون د
ایتالی د بهرنیو چارو له وزیر سره د جون
په ۱۹ نېټه مفصله کتنه درلوده.
دی زیاتوی د

(پاتی ۳ مخ)

پخوانی جهادی قوماندان پادشاه خان خدران د روم د وروستی غونډې په باب وایی:

د لویه جرگه تنظیمی، قومی او سیمتی نه ده، بلکه د ملت جرگه او د افغانانو حق دی

په هیواد کې دننه ددی جرگی د جوړیدو له پاره دوولس کسيز هیأت وگومارل شو

د روم په غونډه کې حضرت صاحب او پیر صاحب زموږ د لایل ومنل او قانع شول

ماته استاد ربانی درې ځلې لیکلې وه چې له طالبانو سره جگړه ونکړی

مولوی احسان الله د طالبانو په نمایندګۍ راته ویلې و چې قدرت به ظاهر شاه ته سپارو

غوښتنو غور وشو او هغوی زموږ په
دلایلو قانع او له خپلو غوښتنو تیر
شول.

پادشاه خان خدران دغه ټکۍ د
افغان نشراتی مرکز له رئیس سره په
مفصله مرکه کې څرګند کړل. د ارادې
خبريال له همدغه امله لیکي:

چې: دی غونډې پریکړه وکړه چې په
راتلونکې شپږو میاشتو کې به په
هیواد کې دننه اضطراری لویه جرگه
جوړیږي، له همدغه امله یو کمیسیون
وتاکل شو، په غونډه کې د برخه والو
نظریات او د کار رپوټ واوریدل شو.
د حضرت صاحب او پیر صاحب په

پېښور د جنوري ۲۴ نېټه:
په پکتیا کې د حرکت انقلاب
اسلامی د جهاد امیر پادشاه خان
خدران پرون له روم نه د راستنیدو سره
سم چې په روم کې یې د اضطراری
لویې جرگی د تدویر د تصمیم نیولو د
شورا په غونډو کې گډون کړی و وایی

ملا محمد عمر رهبر طالبان:

ژورنالیستان د روغ میگویند

مسئله قتل عام مردم غیر
نظامی در ولسوالی یکاوانگ ولایت
بامیان هنگامی متنازع واقع شد که
ملا محمد عمر رهبر طالبان تأکید
روی آنرا جهالت خواند.

کوفی عنان سرمنشی سازمان
ملل قبلاً اظهار داشته بود که شواهد
موثقی در دست دارد که گواه بر قتل
عام یکتعداد از اهالی ملکی در
ولسوالی یکاوانگ بعد از تصرف آن
توسط طالبان است. وی افزوده بود
که طالبان به شکل منظم اهالی را
تحت حمله قرار داده و حتی عده یی
را اعدام هم نموده اند.

ملا محمد عمر طی مصاحبه یی
با رادیوی BBC در (بقیه ص ۶)

گزارشگر اراده:

«تورخم» که بروی همه سدود نیست

مهاجرین غیر قانونی از پاکستان اخراج و به طالبان تسلیم داده میشوند

صف منتظرین در کچه گیری

۲۶ جنوری:

«افغان کمشنری» برای آنعده از
مهاجرین افغان که بنا بر ضرورت میرم
(جنازه و یا عروسی) خواهش سفر به
افغانستان و وطنشانرا داشته باشند
اجازه نامه رسمی صادر می نماید، در
این اجازت نامه تاریخ سفر و روز
برگشت باید از قبل معین کرده شود و
خواهشمند سفر روزهای معین
کرده شده در (بقیه ص ۵)

تحریمات، تحریک اسلامی طالبان، روسیه و امریکا

کلیوال

«امریکا دریچه مذاکرات را با
طالبان نبسته و اما تا آیندم به هیچ
گونه تفاهمی هم با ایشان نرسیده است
وی اضافه کرد که طالبان افغانستان را
به مأمن مطمئنی برای تروریستان مبدل
کرده و به شاغلی اسامه بن لادن پناه
داده و از وی حمایت همه جانبه می
کنند ورنه عالم بشری حاضر است در
ایجاد آشتی ملی و عمران مجدد
افغانستان تشریک (بقیه ص ۴)

با انفاذ تحریمات ۱۳۳۳ شورای
امنیت سازمان م.م و رجزخوانی های
طرفین این تعزیرات یعنی تحریک
اسلامی طالبان و روس و امریکا، همه
شاهد هستیم.
بطور مثال شاغلی کارل اندرفرت،
معاون وزارت خارجه امریکا برای
حوزه جنوب آسیا در یک کنفرانس
مطبوعاتی تلویزیونی به خبرنگاران
اظهار داشت که:

د جلوزود کمپ ناوړه پېښه

توریالی ځای
(ص ۲)

د شمشتونویو افغان مهاجرینو په کمپ کې:

مور د جگړې بوه لوری ته هم سپېښه خبره نشوه کولی که موکولای وژلویي

یادونه: زموږ په تیره پنځمه گڼه
کې ددی راپور د ترتیبولو نېټه سهوا
د جون نهمه لیکل شوی وه د مهربانی
له مخې دې هغه د ۲۰۰۱ کال د
جنوري ۹ نېټه ولوستل شی.
اداره (پاتی مخ ۴)

بتو فرزند وطن!

فروغگر

های مست و غزغوان دلیندا!!
آن چه این مام وطن برخ و گیسو
دارد، گرسنگی و حرمان، دریدری و
فقر، با اختناق و نفاق، خیل خیل ملت
افغان زیر قمچین غضب، ز دست و
پنجه خونین برادر نالان، رمضان،
غلفله، عید و فغان های وطن، احاد
ملت افغان همه افغان (بقیه ص ۲)

بتو مؤمن، بتو افغان بتو فرزند وطن
بتو ای مونس غمخوار فروخانه خویش
درین لحظات دشوار زندگی که چو
محشر همه از خویش گریزان باشند و
تو در نعمت و ناز؛ هم چو یکدانه و
دردانه نور چشم پدر، غرق در عیش و
تنعم تا گلو عریده جو، با غلامان و
چاکران و ندیمان خورسند، یا پری چهره

فرد میگیرد ز ملت احترام ملت از افراد می یابد نظام

علامه اقبال

د جلوزو کمپ ناوره پيښه او زموږ مسووليت

وطنوال چې د دنيا له يو ستر طاقت سره په ميرانه و جنگېدل او بې ساري قرباني يې ورکړې د بشري ټولنې د بې دردی او بې تفاوتي ښکار کېږي، بلکه دا خوددې اوږدې غميزې او ږدې تراژيدی بوه کو چنی برخه ده.

سترگور او درانه فکر خاوندان وطنوال بايد په دې پوه وي چې ۲۱ کاله کيږي چې زموږ په هيواد کې ويجاړوونکي جنک روان دی او دا اووه کاله جگړه خوږی له دې چې زموږ وطنوال په دې سر نوشت اخته کړي چې همدا وړاندې کرښو کې بې يادونه وشوه بل هيڅ مفهوم او گټه نه لري دې بې گټې او بې مفهوم جگړې زموږ دهيواد او خلکو ټوله هستی و خوره او خلک بې دخپل پلرنی او خواږه وطن په پرېښودلو مجبور کړي دي. ددې وضعی دوام موږ او زموږ په شان نور هيوادوال په شک کې اچوي او دا فکر تلقین کوي چې د کاسی لاندی نیم کاسه شته.

ددې يوويشت کلنی جگړې په موده کې يو داسې نسل رالوی شو چې له ټوپک، مرگ او (پاتې ۶ مخ)

گوندي وي چې څوک رحم را باندې وکړي او په سر مود مهرباني، لاس راکش کړي. په دې دښته کې درې زره کلې چې شمير يې ۱۸ زرو کسانو ته رسېده را ټولې شوې وې خو هيچا د دوی پروا ونه ساتله. نه دکور به هيواد سرې مياشتې او نه هم ملگرو ملتونو مربوطو او مسئولو ادارو. تر څو چې د بشري ټولنې د بې وزله بې کوره او بې وطنه ډله دخپلو ماشومانو د ډله بزي مړينې د غم په تفر کېناستل. نو بيا وروسته شور او هاها پيل شوه. خبريالان ورغلل. دا فغا مهاجرينو د کمشنري هياتونو ورتگ هم پيل شو او راديوگانو هم د تاسف خبرونه خپاره کړل. په صوبه سرحد کې اوسيدونکو افغانانو هم په خپلو گرمو حجرو کې دخپگان اسويېلي وايستل. لنډه داچې د دروغو، ربا او تظاهر بوه لنډه لړۍ تر سره شوه.

هيچا هم دنوبو افغان مهاجرينو ددې پيښې اصلی او اساسي لاملونو ته پام ونه کړ. داخو يوازی همدا يوه پيښه نه ده چې زموږ يا شهامت

درې اونۍ وړاندې د پيښور ښار د جلوزو کمپ ته په ورځيرمه دښته کې دنوو افغانی مهاجرو د ماشومانو مړينې دهربادرده او وطنده ست افغان ضمير يوځل بيا ولړزوه. دپيښور د هوا پيژندنې ادارې درپوت په قول په تير ۳۰ کالو کې دلته داسې بخني نه وه راغلې. ددې بې ساري سړی هوا په شپو ورځو کې د بې اسرې او بينوا افغانانو درې زره کلې تر شنه اسمان لاندې پرې وې.

دوی هيله مندوو چې موږ سره به انساني ورور وولي او خواخوږي د ژوند په دوام کې مرسته وکړي. دوی له خپل پلرنی او خواږه وطن څخه دوامدارې جگړې او پرله پسې وېروونکې وچکالۍ دې لير ديدنې او مهاجرت ته مجبور کړي وو. دوی فکر کاوه چې دابوازي افغانی جگړه ماران دی چې په سينو کې بې کاني دی او په خپلو ورونيو رحم نه کوي. دوی دانساني عاطفې او بشري رحم د را جلبولو په مقصد له هيواده راوتل، او دلته په پيښور کې دجلوزو پراخې دښتې ته بې پناه يووړه.

بتو فرزند وطن

و وی سیر بخوابد، نان گندم و روغن زیتون تا زمانی بروی حرام باد که احاد متبوعین خلافت اسلامی از نعمت نان گندم و خرما و روغن زیتون مستفید نشوند» و تو رئیس دولت اسلامی و امیر مؤمنان که يك وقت غذای تو مصارف سالانه ده ها خانه را فراهم می سازد، از یکسو خون همان هموطنان خود را می ریزی که آن ها تو را بر اریکه قدرت رسانده اند و از سوی دیگر لقمه نانی را که به آن سدجوع می کنند از آن ها می گیری، دیدن روی تو مبارک تو!

بر ملت حرام است، در هودج کروزرهای شیشه سیاه سوار می شوی و از پیش و پس تو قافله یی از کروزر های مدرن و بِلت پروف در حرکت می باشند، در هر سرزمینی که می روی جزیره یی برای خانواده و همبستگان تدارک می بینی که به هیچ وجه با حالت زار وطن و هموطنان مطابقت ندارد، زنده گی پاریس و گرسنگان شاخ افریقا در کشمکش و نبرد است خون افریقایی ها می ریزد و غربی ها چاشنی عیش شان را به قوام می آورند... در کابل و زابل و قندهار و پنجشیر و کولاب و اسلام آباد و حیات آباد پشاور و دمارک و چرات و اروپا و امریکا خوان نعمت تو- ای هموطن، گسترده است و فقط به خود و وابسته گان خود رومیداری که بر آن «مستی» کنند، ملت حق ندارد که

و فغان، و تو در بستر اغیار پریشان هوس، آخر این کی بود آن راه مروت افغان... بتو فرزند وطن که نازدانه های تو در عربستان سعودی، ایران، انگلستان، امریکا، فرانسه و دمارک و ترکمنستان و تاجکستان و یوکراین عیش و نوش کنند، و فرزندان هم وطن تو در روزه هم روزه و در غیر رمضان نیز روزه، دستها ابله، پاها کفیده، یخن ها چاک و خیلی از آنها بدون لباس عریان و یا دارای لباس های مندرس و پیوندی... در کوچه های اغیار، در زیاله دان ها، در جستجوی لقمه های پس خورده سرگردان و یا به این و آن دست گذاری دراز نموده، بعد حسرت و نومیدی با چند تا پول سیاه، در شام غریبان در دیار غریب دور از دیار حبیب به کاشانه های شان بر می گردند تا به مشکل سد جوع نمایند و تو برپازمانده گان آنها که درین جا و آن جا که در گرو تو هستند تازیانه ستم می رانی... کجا عدالت و انصاف است؛ تو مگر ادعای عدالت عمری نمی کردی و یا نمی گفتی؟! عدالت عمری که، در سال قحط برایش گفتند: «تو خلیفه مومنانی تو را شاید که غرض رسیده گی به امور خلافت استوار و همه وقت مستعد باشی؛ چرا از زیتون و نان گندم نمی خوری و بانیم نان جوین و یک پیاله آب کفایت می کنی» خلیفه در پاسخ می گوید: «عمر را نشاید که همه رعایای او گرسنه باشد

اراده

د تاسیس کال: ۱۳۷۹ ه. ش.

پنځلس ورځنی آزاد تحلیللی خپرونه

دامتياز خاوند: افغان نشراتی مرکز

مؤسس: سید داؤد

مسوول مدیر: عتیق الله پژواک

د کتونکی دلی په مرسته

پوسټ بکس: ۹۰۹ یونیورسټی ټاون پېښور

تېلفون: ۴۱۶۹۱، فکس: ۸۴۱۷۸۵

E-mail: amrc@brain.net.pk

سرمقاله

د لوی خدای په نامه

بندیزونه، مهاجرتونه او علتونه

په دې شپو ورځو کې يو ځل بيا د افغانستان مسأله يو تود تنور گرځيدلی هر څوک راځی خپله ټېکله ورپورې کوي او غواړي چې له دې تاوده تنور نه سره او غوره ډوډۍ را وکاري. د دې ترڅنگ د نړيوالو خبری وسايلو د تيليغاتو له پاره هم بازار ښه گرم شوی. څوک بنديزونه ستانی او څوک نې غندی. څوک د مهاجرينو له غمه ناکاراړه دی او د يو شمير اهدافو د ترسره کولو له پاره د مهاجرينو د مرستو نارې سوري وهي گواکي چې د مهاجرينو له غمه خوب نه ورځی.

خو له بده مرغه لکه څنگه چې د افغانستان د قضیې د حل له پاره اساسی او بنسټيزه کار نه شوی او نه پيل شوی د بنديزونو او مهاجرتونو په باب هم واقعيتونه پټ ساتل شوی. هغه خبری چې د بنديزونو او مهاجرتونو عوامل او علتونه دی بل ډول ښودل کيږي ته به وایي چې رښتيا هم د افغانی مجاهدي ټولنی د ژوند او بشري حقوقو د خوندي کولو او ژغورلو له پاره دغه هڅه او

هاندروان دی.

دا څنگه کيدای شي چې پر يو مسلمان ملت باندی دی بنديز لگول شوی وی او دوی وایي چې په دې کې بشري مرستی او عادی پر گنی ځپل شامل نه دی او دا ټول شيان د دې له پاره لگول کيږي چې حاکمان لاری ته راولی. خو گورو چې تر حاکم زيات رعيثونه او بې گناه وگړی له هر راز قحط سره مخامخ کيږي. آیا دا ممکنه ده چې که چيرې پر يوی سيمی اور بل شي هلته به پخپله «د وچو له زوره لاملده هم سوځي» نو دا څنگه کيدای چې دا اور دی داسی لمبی وکړی چې گناهکار او بې گناه به پيژنی.

د دې ترڅنگ نړيوالو خبری وسايلو او ټولنو هم په افغانستان کې له مهاجرو وگړو سره د خواخوږی، انساني او بشري مرستو ډنډورې پيل کړی خو له دې سره سره هم د افغانستان گاونډيو هيوادونو څکه د مهاجرو پر مخ خپل سرحدونه تړلی چې له يوه پلوه امریکا ته داسی ښیې چې نوی بنديزونه د خپلو پولو په تړلو سره عملی کوي او له بله پلوه د بشري مرستو په ترلاسه کولو سره به د «کرم له برکته کدو هم اوبه وخورى». دوی په ظاهري توگه نړيوالو ته ښیې چې له عادی افغانانو سره ډيره خواخوږی لری له افغانی مهاجرينو سره دي مرسته وشی دوی ځای ورکوي له بله پلوه په دې هيله دی چې که يو څه را واورى نو بيا به دوی يو څه پر مهاجرينو هم وروځوی.

موږ د افغانی مسلمانی ټولنی د بنسټيزو غوښتنو پر اساس وايو چې دغه شان توپيريز او يواځيز بنديزونه د حل لار نه ده، مهاجرينو ته لاره ورکول، يو څه خيمی، ترپالونه او څه ناڅه خوراکی مواد رسول هم ستونزه نشی حل کولی. تر هغه چې په دې خبره غور ونشی چې د بنديزونو علت څه دی؟ ولې دی ولگول شی؟ د دې علتونو معلول څه دی؟ آیا دا بنديزونه حقیقی ښه لری او که افغان ټولنی ته په «پلو کی هيوکی لټول دی»؟

کله چې دغه علتونه و پلټل شول د حل لاره یی خپله ميندل کيږي او چې علت لار معلول به خپله له منځه ځی همدغه راز که موږ د مهاجرت په باب خبری کوو ښه به داوی چې د کدی کډوالیو علتونه وڅیړو. نوبه راته جوته شی چې په دې لاره کې څه گام پورته کول په کار دی. که له دغو نړيو مهاجرينو څخه یی د راتگ علت وغواړو هغوی لومړی علت په هيواد کې روانه جگړه را په گوته کوی وچکالۍ او نور د لایل.

نوی مهاجرين په سلو کې به ۹۵ تنه هغه کسان دی چې د (بقیه ص ۶)

دا لویه جرگه قومي او تنظيمي نه ده...

جنوري په ۲۰ نېټه د سردار عبدالولي په مشرۍ نوموړې شورا په رسمي توگه خپله غونډه پيل كړه. دې غونډې ته له پاکستان نه زده او استاد نعمت الله سهراني ورغلی و. د غونډې په راپور كې د بهرنيو هېوادونو څرگندونې مغرضانه بلل شوي او په هېواد كې د طالبانو او متحدې جبهې د لېدنو كتنو او نظرياتو په هكله هم خبرې وشوې. طالبانو زموږ هيات ته ويلي چې د لويې جرگې سره مخالفت نه لري خو اوس يې د تدوير وخت نه دی. خصا په فكر چې دوي خپل اخلاص نه دی ښودلی، كه څه هم موږ ورسره خپل ارتباط ساتلی دی. د متحدې جبهې له مشرانو استاد رباني او مسعود سره هم خبرې شوي وي مسعود بېخپله زموږ هيات ته ويلي وه چې: زده هري جرگې هركلې كوم چې د افغانستان مسأله پري حل كېږي، خود هغه استازيو ډاكټر عبدالله او حاجي عبدالقدير بې ويلي وه چې به لويه جرگه كې دې موږ ته د قيادت د شرايطو په سترگه وكتل شي او د رهبري په شورا كې دې برخه راكړل شي. موږ دا لويه جرگه منو خو په دغه شرايطو همدا خبرې اصلاً د مسعود بېرې وي چې د دوي په خوله يې موږ ته كړي وي.

ښاغلي پادشاه خان خدران د طالبانو د خبرو په باب زياته كړه: طالب

نه جرگې مني او نه مركي دا ځكه چې طالب پخپل اختيار كې نه دي. كه دوي پخپل اختيار كې وي او رښتوني افغانان وي نو هغه به جرگې مركي هم ومنې تر هغه چې دوي رښتوني افغانان نشي نه به جرگه ومنې او نه هم مركه دا ځما اټكل دي.

ځما په نظر د افغانستان د مسألي د حل يوه لاره شته چې هغه د اضطراري لويې جرگې لاره ده او دا جرگې بېباد غاڅلو چارو له پاره جوړې شوې دي. نو اوس ځكه پخواني باچا په هېواد كې د ننه د لويې جرگې د جوړېدو غږ وكړ.

يو شمېر خلك شته چې له دې كار نه انديښنه لري. په دې مجلس كې د تنظيمونو او افرادو پر باب خبرې وشوې. پير صاحب سيد احمد گيلاني او حضرت صيغت الله مجددي اصرار كاوه دا چې د روم په تير مجلس كې محمد ظاهر ته حق وركړ شوی و چې ۱۰۰ تنه به انتصابي غړي معرفي كوي دا حق دې موږ ته هم راكړ شي. حضرت صاحب وويل چې زده پخواني رئيس جمهور يم. پير صاحب وويل چې زده هم د تنظيم مشر يم موږ ته هم يو څه حق راكړي.

دوي ته وويل شول چې دا غونډه تنظيمي غونډه نه ده بلكه د ملت غونډه ده. دا د افغان ولس حق دی كه موږ تنظيمي بڼه وركړو نو بيا به نور هم پري اصرار كوي. په دغه وخت كې به د ملت حق لاړ شي د تنظيمونو او قومونو مسأيل به ترينه جوړ شي. بالاخره فيصله وشوه چې په دې لويه جرگه كې

كه څوك اشتراك كوي د فرد په حيث به گډون كوي دا به ښه نتيجه وركړي او كه څوك د يوه قوت او تنظيم په غاړه كې راځي دا نتيجه نشي وركولې. ښه بڼه هم همدا ده چې هر څوك بايد خان ملت ته منسوب كړي.

ښاغلي خدران د قبرس غونډې په هكله د بحث له امله وويل: چې ټول ملت د پخواني باچا ملاتړ كوي، د ټول ملت ملاتړ د برقي دې. هېڅ چاته د يوه قوت د نماندې گي حق نشته. موږ د قبرس جرگې ته په كومو شرايطو نه يو قايمل شوي. د شرايطو د منلو تاوان د برياليتوب دی. حضرت صاحب هم زموږ پر استدلال قانع شو.

ښاغلي خدران لويې جرگې ته مخكې تر مخكې د مشر د ټاكون په هكله وويل: په دې خبرې باندې د روم شورا له خوا بحث وشو. هلته به داگه وويل شول چې خلك دا بويسته كوي چې د دې رايېل شوي شورا مشر څوك دی؟ دا ملت او ولس چې رايولي دوي به به چا اعتقاد كوي چې دا خلك راغواړي دا څوك دی؟ كه دغه شخص ملت نه پېژني او د باور وړ سړی نه وي خلك به دغه مجلس ته ورنشي، د بيا به هم اعتماد پري ونكړي. كه مشر ورته ونه ټاكل شي دا خلك به څوك رايولي؟ څوك به يې ميلمانه كوي؟ څوك به ئې سرت كړي؟ ان دا چې يوه

مېلستيا يوه مېلمه پال ته اړتيا لري نو ځكه موږ پخواني باچا د دې كار له پاره يو مناسب سړی وباله. موږ ټينگار وكړ چې دا رياست به د پخواني باچا په غاړه وي. كه رئيس نه وي هر څوك به څنگه اداره وكړي شي. دې به له كميسيون نه نيولې د لويې جرگې رئيس هم وي. پير صاحب هم د رياست له پاره ځان كاندې وباله. موږ ورته وويل چې د لويې جرگې رئيس اعلیٰ حضرت دی هغه دې يو څوك وټاكي د كميسيون رئيس دې هم وټاكي ملت به هم د ده په رياست كې راټولېږي.

خدران له دې امله چې كه طالبان دا لويه جرگه ونه مني نو څنگه به جوړه شي وويل: يو ملت دی او يو جنگي اړخ دی چې جنگي بڼه. ملت دی ته منتظر دی، دا د ملت حق دی، دا خاوره هم دې ملت ده خو دا چې دوي ځانونه نه وركړي دا درستې لاره نه ده. كه دوي ته څوك د مصلح په حيث د كوم كار د نه كولو وائي دوي پر هغه باندې قناعت نه كوي. افغانان ټول تاري وه چې جگړه بڼه كار نه دی او بنده دی شي.

ښاغلي خدران له دې امله چې ملت خو اوس برغمال دی خپل واک نلري څه كولي شي؟ وويل: دا سمه ده چې دغه شان مشكلات شته خو افغانان به په دې كار كې مقاومت كوي ځانونه به ټينگوي. ټاكل شوي كميسيون به له همدغه امله له ټولو افغانانو سره تماس ټينگوي چې څه كولي شو او تصميم به نيسي.

ده دې سوال په ځواب كې چې تر

هغه چې طالبان د جگړې په جگړې كې اكمال شي، بهرنی مداخلی همداسی روانی وي او جگړه هم ښه تونده وي نو بيا څه په كار دی؟ وويل: موږ نړۍ ته وايو چې تاسي به له موږ سره مرسته كوئ. دلته دوه ځلې اړخونه دي چې يو افغان ولس او بل بهرنی مداخلی دی. كه دا دواړه پلوه زموږ سره مرستې ته تيار نشي نو بيا به يو څه مشكلات وي. كه موږ په دې شپږو مياشتو كې دا خبره ټولته ورسوو ښه به وي. موږ به هڅه

ته اړتيا نه ويني. دنيا به هم بيا له دوي سره مرسته كوي نو ځكه دوي اوس د جرگې له پاره غاړه نه دري.

پادشاه خان خدران د دې سوال په ځواب كې چې تر شپږو مياشتو وروسته په افغانستان كې هوټل ديري او جگړه به هم ورسره تونده شي تاسي به بيا د جرگې خبرې له چا سره كوي؟ وويل: كه څه هم زموږ هياتو نو د جرگې له اړخونو سره خبرې كړيدي. د لويې جرگې د تصميم نيولو شورا نو

د افغان نشتاتي مركز رئيس د پاچا خان خدران سره په مرکه كې

كوو چې كورني او بهرنی ملاتړ تر لاسه كړو.

پادشاه خان خدران پخواني باچا د روم، پروسې او لويې جرگې ته د امريكا د پيسو وركولو او مرستې په هكله وويل.

زه په داگه وایم چې تر اوسه امريكا د روم پروسې ته ۱۰۰۰۰۰۰۰ امريكايي

ډالرو وركړيدي او نور اخلاص به ئې وروسته معلومېږي چې دوي څومره مرسته كوي. دوي يو څه انديښنه لري چې گواكي ولس د لويې جرگې سره اخلاص نه لري. له بېله پلوه افغان ولس پر نړۍ په تير بيا په امريكا باندې اعتراض لري چې پخواني له افغانانو سره اخلاص ډير و اوس كم دی. دوي دې اخلاص زيات كړي موږ له هغوي نه د مرستې غوښتنه كړي اوس به په عمل كې معلومېږي چې دوي له موږ سره څومره عملي مرستې كوي.

دې پر افغانستان باندې د نويو بنديزونو له امله وائي: چې كه پر طالبانو دغه راز بنديزونه وي نو بيا به مشكله وي چې هغوي دې د لويې جرگې جوړولو ته غاړه كېږي. دغه بنديزونه كه پر طالب لگول كېږي يا په بله جنگي ډله وي نو په هغوي به سختي او مشكلات راشي او د حل لارو ته به غاړه كېږي. كه چيري د دې بنديزونو زيات تاوانونه ملت ته ورسېږي نو هېڅ گټه به ونكړي. د بنديزونو پر ځای دې له افغانانو سره د لويې جرگې جوړولو كې مرسته وكړي. په جنگ به هېڅ څوك گټه ونكړي دا به د طالبانو په گټه هم وي چې د لويې جرگې سره يوځای شي. كه څه هم دوي په دې وخت كې نه غواړي او صلاحيت هم نلري چې دا كار وكړي ځكه چې دوي اوس مسعود په ضعيف حالت كې گوري او په دې انتظار دی چې مسعود به مات شي او دوي به ټول افغانستان ونيسي چې د دوي حكومت شي بيا نو لويې جرگې

۱۲ كسيزې كمېټې ته دنده وركړې چې هغوي به په افغانستان كې د ننه د لويې جرگې جوړولو ته شرايط برابروي.

پادشاه خان خدران په دې هكله چې مولوي صاحب محمد نبي په افغانستان كې د نوي رهبري له پاره څه فعاليتونه پيل كړي-ي وويل: ما هم اورېدلي چې دوي قوماندانان راټولي او له همدغه

امله خبرې ورسره كوي. او څه سلسله ورسره پيل كړي ده. زده پكتيا د جهاد امير و او د مولوي محمدی صاحب د تنظيم مشر ووم كله مي چې له مولوي صاحب سره وليدل هغه ته مي وويل چې طالب پكتيا ته په زور نه دی راغلي. مولوي احسان الله (چې شهيد شو او په پيل كې د پكتيا مسوول و) درې ځله ملا محمد عمر ليك ماته راوړي. ملا محمد عمر پخپله د جهاد په وخت كې زموږ د تنظيم د يوه قوماندان سرگروپ و. دا تاسي ويل چې دا ښه خلك دي او د اوسني عملونه ئې څه شول دا څه كوي؟

ده ماته پخپله وويل: چې موږ گومان نه كاوه چې دوي به داسي كارونه وكړي اوس موږ هم نه به هېږو. خو زده مولوي صاحب په دې اوسني حركت نه پوهېږم چې دا چا ورته ويلي چې دا كار وكړه.

دې د دې سوال په ځواب كې چې د نجيب له سقوط نه وروسته نظام مجاهدو رهبران ته وسپارل شو دوي ولي سياسي نظام جوړ نه كړاى شو علت څه دی؟ وائي: د جهاد په موده كې د دوي ترمنځ دومره مخالفتونه وه كله به چې يو جهادي قوماندان د كمونيستانو پر ضد له جهادي سنگر په پاکستان ته راغی نو مخالفو مجاهدو ډلو به د هغه د مرگ تړون وكړ او دغه دستور به ورته وركړ شو. بل دا چې زموږ جهادي مشران به پرديو پوري مربوط وه. يوه سلسله ئې درلوده د اختلافاتو قوماندانه ورته له بله ځايه وركول كېده. دوي په

ملت باور نه درلود. ملت يې نه غوښته، اوس يې هم نه غواړي بيا نو هم نه غواړي دوي له ملت سره عمري تضاد لري. همدوي په قامونو كې نفاق پيدا كړ، تنظيمونو هم د قومونو له مشرانو سره هماغسې مخالفت درلود لكه څنگه چې كمونيستانو ورسره درلود. دوي د قومي قوتونو د ساتلو له پاره په ملت كې گروپونه جوړ كړل. دا اوس چې يو شمېر جهادي مشران وائي چې موږ ته د تنظيمونو په سهم قايمل شي هغوي اوس هم غواړي چې دا ملت ټوټې، ټوټې كړي.

بل دا چې دوي نه سره يوځای كېدل. موږ ۸۰ تنه حكمتيار ته ورو لېږل ورته يې وويل چې له چهار آسياب نه راشه كابل ته خو هغه راغی موږ وويل كه ته هلته ناست وي دا ملك تپاه كېږي. زه بيا په پلجرخي كې د حكمتيار او مسعود د خبرو شاهد يم چې مسعود ورته ووي كابل ته راشه، مخلوط رژيمونه په دنيا كې شته، خو حكمتيار ورته ووي چې دا حكومت د ملت له خو نه دی انتخاب شوی دا مسأله به تر انتخاباتو وروسته گورو. خو اخر دغه كتنه بې نتيجه پای ته ورسېده.

ده دې بويستني په وړاندې چې مسعود نه بيا ولي وټو كړاى چې نظام جوړ كړي امن راولي دا ځكه چې ستاسي په شان، د اسماعيل خان په شان، د حاجي قدیر په شان قوماندانان او استاد سياف ورسره دي وائي.

ما په هغه وخت كې دا اټكل درلود چې دوي پخپل تنظيم كې هم سره جوړ نه و. يعنې د استاد رباني او مسعود ترمنځ د جهاد له وخت نه اختلاف و دا كار په يواځې ځان هم نه كېده له بله پلوه انجنير حكمتيار هزاره او دوستم ورڅخه بيل كړل نو دوي يواځې پاتې شو او دا كار يې نه شو كولى.

د جهاد د گټو د لاهو كولو او د افغانستان د مسألي د مسوولينو په هكله دې وائي: د افغانستان د مسألي لومړی درجه مسوولين كمونيستان دي. هغوي آرام افغانستان گډوډ كړ هرڅه موجود و. ترقي به هم شوي ولو په كار كړاى. د مرگ، تپاهي او بريدې مشكل نه و؟ دوي د شورويانو په ملگرتيا افغانستان ټوټې ټوټې كړ. دوي د برات او عفوي وړنه دي. دوهمه درجه تنظيمونه مسوول دي. اوه تنظيمونه وده دوي ښه قوماندانان او مشران چې د كمونيستانو ضد وه هغې له منځه يوړل.

څومره تاوان چې كمونيستانو وطن ته رسولی د غوسه سره دي ډلو هم افغانستان ته تاوان رسولی دي چې كه لازيات نه وي كم هم نه دي. تر اوسه چې دا جنگ روان دی د هغوي له لاسه دې تر هغه را وروسته بيا دا طالب وگوره تر دغو ټولو نه زيات تاوان افغانستان ته طالب رسولی دي.

له پادشاه خان نه وپوښتل شول چې خلك له طالب نه خوشاله دي پخوا به حالى وه، امن نه و، چور چپاول و نجونی به يې تښتولې دا (پاتې ص ۵)

تحریمات، تحریک اسلامی طالبان...

مساعی کنند.

طالبان به حقوق بشر منحنی عموم پشت پا زده، حقوق اساسی و سایر میزات زنان و دختران افغانرا از قبیل حق تعلیم و تربیه و... به کلی نادیده گرفته و کشت ککنار و صدور تریاک و مشتقات آنرا رونق بخشیده اند و... نامبرده به آوازه های اخیر در مورد بیرون شدن شاعلی بن لادن از افغانستان اشاره و از آن استقبال کرد و افزود که متأسفانه چنین آوازه ها در گذشته تحقق نه پذیرفته است و تا طالبان از جنگ و خونریزی در کشور خویش، دست بردار نشوند، گراف اقتصاد تپاه شده آن کشور، همچنان قوس نزولی خود را خواهد پیمود.

همچنان شاعلی سسستانویج کواردینیر خاص امریکا برای آسیای مرکزی، اظهار داشت که تحریک اسلامی ازبکستان، یک ارگان تروریستی می باشد که مراکز ایشان در داخل افغانستان فعال است.

شاعلی اندر قدرت جای دیگری در این مصاحبه اظهار داشت که مسؤلیت تأمین شروط و قبود این تحریمات به شمول پاکستان از جمله مسؤلیت های ممالک عضو سازمان م.م.م است. پاکستان از جمله سه مملکتی است که رژیم طالبان را به رسمیت شناخته اند و از آن جمله تنها پاکستان به تبادله سفر پرداخته است.

وی در جواب سوال دیگری افزود

که طالبان به زعم خود در پی تشکیل یک حکومت خالص اسلامی می باشند و این پاکستانست که در افغانستان دارای منافع مستقیم جغرافیائی و ملی می باشد و بنابر آن به افغانستان کمک های مالی و نظامی می کند و یقین است که پاکستان، در این مورد، قدم های مناسبی بردارد و به جمیع کمک های خود خاتمه دهد و امیدواریم که از نفوذ خود بر طالبان، استفاده نموده و ایشان را برای پذیرش شروط تحریمات آماده سازد، تا به رفع این تحریمات منجر گردد و...

از طرف دیگر اظهارات رجال عمده طالبان، در این باره، تون و طنین کاملاً متفاوت دارد. بطور مثال شاعلی عبدالسلام ضعیف، اظهار میدارد که «این تحریمات اصولاً بر ضد مردم بیچاره افغانستان وضع شده و فاقه و گرسنگی بیشتر و شیوع امراض متنوع و تشدید مهاجرت ها از زمره نتایج سوء آن خواهد بود. امریکا می خواهد حکومت دست نشانده ای در افغانستان تشکیل دهد که تحت اداره مستقیم واشنگتن باشد و اهداف اصلی روسیه و امریکا را «حکومت اسلامی» طالبان تشکیل می دهد.»

شاعلی وکیل احمد متوکل وزیر خارجه طالبان اخیراً، طی کنفرانس مطبوعاتی در پشاور اظهار نموده که «حاضرند درمورد شاعلی اسامه با

امریکائی ها به مذاکره و تفاهم بپردازند و بازهم اشاره به دلایل و شواهد موثق و مقنع در باره اتهامات وارده بر شاعلی بن لادن شد، الغای میساجیگری م.م.م را ابلاغ داشت و اظهار امیدواری کرد تا بار دوم مورد حملات امریکا قرار نگیرند نامبرده علاوه کرد که در عین حال از حملات امریکا بر افغانستان هم ترسی بدل ندارند و امریکا را متهم ساخت که در عوض تفاهم و مذاکره، راه جنگ و ستیز را در پیش گرفته و بناء گناه ناکرده مورد مجازات قرار گرفته اند. وی افزود که امریکا می خواهد حضور نظامی خود را در منطقه تحقق بخشد و روسیه در پی استحکام بیشتر خویش است و می خواهد جنگ در افغانستان دوام کند. وی مناسبات پاکستان را با افغانستان ستود و از مهمان نوازی آن توصیف و ادعای سازمان امنیت را راجع به حمایت طالبان از تروریزم بکلی رد کرد.

امریکا میگوید که «هیچ یک ازین مطالب درست نیست و طالبان می خواهند به این ترتیب انتظار عمومی را بطرف دیگری متوجه سازند، چون این تحریمات اقتصادی نبوده و سیاسی هستند، لذا بر داد و ستدهای تجارتی ارسال و مرسول مواد خوراکی، ادویه و امثالهم و نیز بر کمک های بشر دوستانه به افغانستان و مردم آن تأثیری نخواهد کرد.»

امریکائی ها ادعا دارند که

«شرایط بد موجوده در افغانستان معلول تحریمات سیاسی نبوده بلکه زاده جنگهای طولانی، خشکسالی و عدم کفایت و لیاقت طالبان در امور اداری و حکومتی است که قادر نیستند به امور دیگری جز مسایل آیدیاالوژیک و جنگ بپردازند. امریکا حاضر نیست حکومتی برای افغانان بسازد بلکه از حل سیاسی معضله طرفداری کرده و به مسایل کلتوری و عنعنوی افغان ها ارزش میدهد و خواهان ترغیب راه های حل عملی مسایل آن کشور است تا افغانستان بتواند بار دیگر مقام و منزلت خود را بین فامیل دول جهان دریابد و زندگی عادی مردم خود را تأمین کند. امریکا با اسلام هرگز مخالفتی ندارد بلکه مورد اختلاف را تروریزم بین المللی تشکیل می دهد که طالبان عامل و فاعل آن هستند.

طالبان و حامیان آنها «دین» را روکشی برای آیدیاالوژی و آجنده های جیوپالیتیک خود ساخته اند که خواهی نخواهی شیوه نادرستی به حساب می رود، به افغانهای بیچاره صدمه می زند و آنها را از جهان و جهانیان، منزوی می سازد و یقیناً مانع و رادع اعمار مجدد آن کشور جنگزده می گردد.»

چنانچه به مشاهده می رسد، فاصله و اختلافات نظر و عمل بین طالبان و امریکا نه تنها در حال کم شدن نیست بلکه روز بروز ابعاد

گسترده تری می یابد و یقین است که اگر حال به همین منوال باقی بماند، مناسبات طرفین تیره تر خواهد شد. اگر نتایج احتمالی این تعزیرات را به دو دوره متباین قبلی و بعدی، انفاذ تقسیم کنیم یقین است که بلند رفتن سرسام آور نرخ های مواد ضروری اولیه، سقوط مضاعف پول «افغانی» ازدیاد مهاجرت ها، پریشانی های فکری و تشویش های روحی، در آینده بسیار قریب چندین مرتبه ازدیاد خواهد یافت و سرریزی ای بر بار سنگین موجوده این کشور ندارد و ساکنین مقیم و آواره آن، افزوده خواهد شد و کمر شکن خواهد بود و نتایج به مراتب بد و بدتر را در قبال خواهد داشت که جبران آن در آینده قریب و بعید، اگر ناممکن نباشد، بسیار مشکل و فوق الطاق خواهد بود.

به هر صورت، رجز خوانی های بیسوده، از یک طرف و عدم وجود هرگونه انعطاف و نرمش سیاسی از طرف دیگر که از جمله ضروریات و حتی حتمیات در چنین حالات متشنج سیاسی می باشد و عدم توجه لازمی هر دو طرف یعنی تحریک اسلامی طالبان و امریکا، می توان نتایج سوء قضیه را بازهم برای هر دو جانب، تا حد زیادی پیشبینی کرد.

ناگفته نماند که تجارب تاریخی در چنین مسایل بغرنج سیاسی، حاکی از آنست که در این (بقیه ص ۵)

مور د جگری یوه لوری ته هم سپینه خبره نشو کولی...

شمشود جنوری ۹:

د S. N. T او W. F. P دگډ پروگرام فیلیپ منیجر عبدالملک خاخی وایی: مور د جلوزو په کیسپ که هم نویو افغان مهاجرینو ته مرستی ورکولی. ددی تر څنگ مود جرمنی د حکومت له خوا د G. T. Z په مرسته ۳۵۰۰ هغو افغانانو ته چی له مجبوریته نی گدائی کوله دراشن له لاری مرستی کولی. خو له بده مرغه چی دغه مرستی اوس بندې شوی دی.

زه دیوه افغان په حبث له دغه کیله ډیر خفه یم او د جرمنی له حکومت نه کلکه هیله کوم چی دغه مرستی بیرته پیل شی به دی کار به له یوه پلوه دافغان مجبور و مهاجرو عزت خوندي شی او له بله پلوه به دیرو مستحقو کسانو ته مرستی ورسیدی او د گدائی کولو مخه به ونیول شی.

غواړو د خدای له پاره سوله وکړی. د خدای په وړاندې به د قحامت په ورځ څه ځواب وایاست مور پخپلو سیمو کی یوه جگړه مار ته هم سپینه خبره نه شوه کولی که موکولی نویی وژلو. دلته گن شمیر ته کار تونه ورکول کیږی او زموږ اصل شمېر ته پام نشته.

یوولس کلن هلک چنی ایل نومیری له چاریکارو نه راغلی وایی: زموږ شمیر پنځه تنه و. راکړل شوی مواد کفایت نه کوی. په وطن کی تر بل هر څه زبات جگړه وه. بنوونځی می خوښیږی د جگړی نه کرکه لرم خو څه وکړم. وائی چی دلته به مکتب جوړشی ماهم نوم ورته لیکلی. په کیسپ کی مو ملا نشته. مسجد نشته چی سبت ور سره ووايم. ددی کیسپ د روغتیایی چارو مسوول داکتر مظهر خان وایی: دوه میاشتی مخکی ددی کیسپ د نارو غانو شمیر ډېر و. ماشومان په اسهال، زکام ستونی اوسینه بغل اخته وو. مور تر ناوخته دهغوی دارو کول. اوس حالت ښه شوی دی. ددی سره هم دورځی له ۱۵۰ نه تر ۱۰۰ پوری ناروغان گورو. دوی

خبريال میاگل اووال

ته صحنی کار تونه ورکول کیږی. ورواستندرد واورته ورکوو، روغتیا پالان او یو شمیر میرمنی د اړوندو له وچکالی نه ډیره سخته دا درندو گولیورانده وژل دی.

زموږ خپل کور کلی یادیری، زره مو ورسپي درد کوی.

کورنیود ناروغانو د مرستو له پاره روزل کیږی. ټولو ماشومانو ته مو واکسین رسولی دی. خودا چی هوا ښه او چټله ده له بله پلوه او به اوبه خواړه هم نشته دا ناروغی زباتی دی. مور بوه بله ستونزه هم لرو چی ځینی کسان چی ناروغ نه و هم راځی که مستحق ناروغان راشی هم به یی خدمت وشي او هم به دارو ورته ورسیدی.

په همدی کیسپ کی نازی بی چی ماشوم بی ناروغ وایی: ډاکتران یی ښه خلک دی خود دغه د نورو مرستو کموالی موږ غوروی که د چارو مسوولین توجه وکړی کیدای شی چی زموږ ستونزی تر یوه حده لیری کړای شی.

ددی کیسپ یو شمیر نور مهاجرین وائی چی دیوه کور دوه یا دری تنه غړی وی، هغوی په هیڅ شمیر کی نه راځی. هېڅ راز مرسته نه راکوی. موږ خپل شمیر څنگه زبات کړو. دا څو ورځی هم هوا ډېره یخه ده. بوډاگان، زاړه او واره ماشومان ناروغ دی.

یو شمیر نور وایی: څوک زموږ خبره نه اوری. له موږ سره ښه رویه هم نه کیږی او که موږ غیر جگړو نوویر یرو. پاسونه به مو واخلي او د کیسپ نه به مو وکاروی. دهر و دیو کورونو

په سر بو بدرفت جوړوی د اوبوله درکه ډیری ستونزی شته خو خدای (ج) دی زموږ له وطن نه جگړه ورکه کړی. له وچکالی نه جگړه سخته ده داړنده وژنه کوی. موږ باور لرو چی د جگړه مارو د زور ظلم نه و وچکالی هم په موږ نازل شوه. او د مظلومانو د ازار له امله راغلی د ظالمانو د عمل نتيجه وه.

بوه زره مېرمن وائی: ځما خپل کور او کلی یادیری. هلته وړه لویه او زره شوم. شپيته کاله هلته اوسیدلی یم. زره می ورسپي درد کوی. هلته مو موږ او پلار او خپل بچیان په قبرونو کی برېښی. موږ له مستی نه بلکه له ویری او نیستی نه راغلو. جگړو مو ډیر باغونه له منځه یوړل، انسانان موله لاسه ورکړل او وچکالی نور هم پسی و خپلو.

مننه او کور ودانی

د خیبر تیچنگ هسپتال د سترگو د ناروغانو واړله مشر ښاغلی پروفیسور دکتور ضیا السلام صاحب، دکتور لعل محمد ختیک صاحب او نورو کارکونکو نه مننه کوم او کور ودانی ورته وایم چی ځما د محترمی مور د سترگو بریالی عملیات او تداوی بی وکړه.

میاگل اووال افغان ژورنالیست

پروفیسر دکتور ضیا السلام

دا لویه جرگه قومی او تنظیمي نه ده...

د دوی وانی: کله چې موږ دا حالات تحلیل کړل او دوی موږ ته په شرط سره دا خبره کوله او موږ هم ورباندې شرط ایښی هغه دا و چې:

د نادر خان له وخت نه را په دېخوا پوپک او نوکر معاف شويدي. موږ عسکري خدمت نه دی کړی او وسله گرځول هم راته معاف دی. تاسې به هم دا کار کوی. بل موږ دا ورته وویل چې اوس نو به پاچا څوک وی حکومت به څوک کوی؟ دوی وویل چې اوس راغی موږ به خپلو جوماتونو او مدرسو ته څو حکومت به هغه څوک کوی چې د حکومت په کولو پوهیږي. معنی داده چې موږ به حکومت پخوانی پاچا ظاهر شاه ته سپارو. (داد مولوی احسان الله خبره ده حقاني صاحب هم حاضر و)

مولوی احسان الله له موږ سره ژبه کړی و چې موږ په افغانستان کې ملی حکومت او امن راولو. موږ پوهیږو چې دا وطن له ظاهر شاه نه پرته نه جوړیږي. ده پخپله د ظاهر شاه نوم یاد کړ. موږ ورته د هغه راغښتلو یا نه راغونښتو غبر هم ورته نه دی کړی. ددې لوی جرگې خبره نه کوله مستقیماً یې د پخوانی پاچا خبره کوله. د دوی د دې خبرو سند د ټولې پکتیا له مشرانو سره پروت دی. د دې پروت کول کې دا ویلی دي چې استادو کې یې له موږ سره شته تاسې ته یې سپودلی شو. تردې

کارونه خودوی بند کړل تاسې څنگه دوی مسوول بولی؟

دې وایی: سمه ده چې په تنظیمونو کې یو شمیر نامناسبه کسان قوماندانان وه لکه په مشرقي کې چې له حزب سره زرداد و هغوی ناوړه کارونه کول خو په عمومي ډول د مجاهدینو په منځ کې دومره رشوت هم نه و. دا بد عملی غلا او چور هم نه و لکه چې اوس روان دی. زه په هغه وخت کې د پکتیا د قول اردو سرپرست قوماندان وم څه ناڅه څلور کاله او څلور میاشتي هلته وم. کله چې زه هلته وم

استاد رباني درې ځله ماته مکتوب راولیږه چې ته په طالبانو کار مه لره دا چې هغه څه مطلب درلود که څه هم ما د هغه مکتوب ته ارزښت نه ورکاوه، ماته یې لیکلی وه چې ته به له طالبانو سره نه جنگیږي. په دې وخت کې څما تر قوماندې لاندې ۱۴۰۰ تنه جنگیدلي مجاهدین مسلح راسره و. طالبان درې ځله ماته راغلل او پوهیدل چې په پکتیا کې نه شو کامیابیدلی ځکه چې له موږ سره قومي قوت او ملاتړ و. موږ خوله قوم سره ظلم نه و کړی د هغوی ملاتړ ځکه راسره و.

د پادشاه خان خدراي ته وپوښتل شول چې بیا تاسې د استاد رباني او ملا محمد عمر د خطونو په ځواب کې څه وکړل؟

پروټوکول وروسته موږ د دوی چې د طالبانو ټول هرکلی وکړی خوره یې هرکلی ته نه درېږم، تاسې شي ځکه هرکلی وکړی چې دا روان مشکل حل شي.

په دغه وخت کې له ملا احسان الله سره ۱۸۰ تنه په چپلکو کې راغلي و د که دوی جنگ کولی له پکتیا سره یې څنگه کولی شو یواځې ۱۴۰۰ تنه له ماسره د اباد په مقاومت کړی و؟

طالبان ولی ملامت دی هغوی پاتکونه لیری کړي تگ راتگ آزاد دی امنیت دی په ټول هیواد کې خلک همدا خبری کوی نو ستا په نظر له کمونیستانو او مجاهدینو نه دی بدتر کار څه دی؟

ځما په نظر د جهادی قوماندانانو د اختلافاتو خبره دومره لویه نه و. لویه خبره داده چې دوی وانی پاتکونه نشته که پخوا دوه پاتک و د اوس لس دی. اول چې په کی ۵۰۰۰ افغانی اخستل کیدی اوس ۴۰۰۰۰ اخستل کیږي. که به چا د پیسو رشوت اخسته هغه به ډیری پتی وی. اوس یې والی، قاضي او رئیسان به ډگر پیسی اخلي. دوی په مملکت کې کومه ابادی راوستی ده؟ د مخدره موادو، چرسو او افیونو رسمی تجارت نه د دوی خویی اوس علنی پلوري او عشر ترینه اخلي. داد اسلام او بشریت له پلوه ناروا دی. ټول وگړي نې گداني گرو او مهاجر کړل. همدا یوه خبره ده چې ږیره (پاتې ص ۶)

تحریمات، تحریک اسلامي طالبان...

تحریمات بیشتر از موافقین آنست معتقدند که در پایان کار نتایج سوء آن بیشتر متوجه مردم عادی افغانستان میشود، چنانچه د مورد حکومات صدام حسین و قید کاستر عملاً به مشاهده رسید.

لذا به طالبان و امریکائیان است که اولی منحیث یک رژیم ناتوان، مجرد و دومی منحیث یک ابر قدرت یکله تاز معاصر و اقلاً مقروض احسان افغانستان و مردم بیچاره آر از تعقل بیشتر سیاسی کار بگیرند و محتاطانه قدم بردارند. و در عوض وضع و انفاذ تحریماتی به این عرض و طول برای قطع جنگ و خون ریزی که مایه اصلی فساد و علت اصلی این همه مشکلات مطروحه است. کمر همت بینندند. امیدواریم امریکا در مورد دفع دلایلی اصلی این جنگها یعنی مداخلات علنی بیگانگان از اعمال نفوذ کارگیرد و نکوشد که دیده و دانسته بار دیگر جای پای مضبوط و مستحکمی برای روسیه رانده شده، در این منطقه سرشار از ثروت های زیر زمینی و سرزمینی، بدست خود آماده کند و منحیث یک کشور دیموکرات و آزادی خواه حلقه غلامی روس ها را به گردن نیم افراشته، مردمان این دیار باندازد و از عواقب ناگوار زودرس و یا دیر رس آن تغافل کند و خدای ناخواسته بر پیکر بیجان مجسمه آزادی معنا ضربه دیگری وارد سازد.

دنیاى زور و قدرت و این همه رقابت های شدید، سیاسى نظامى و خاصاً این همچشمى های اقتصادى، هیچ وقت مشت و درفش و یا به اصطلاح سنگ و کلوخ باهم برابر شده نمى توانند و هرگز ساعد سیمین با سرپنجه آهنین تاب مقاومت نداشته و رنجه خواهد شد.

قابل یاد آورىست که تعمق و خوض در چنین مسایل معمولاً باعث تداعى افکار دیگرى هم مى شود که با این مسئله، کلیدی کم و بیش خالی از ارتباط ذات البینى هم نیست و آن اینکه جلسات نسبتاً بزرگ افغانان در اقطار و اکناف دنیا خاصاً جلسه روم و قبرس که به موازات همدگر، سنگ دوستى افغانستان را بیشتر و شدید تر بر سینه مى زنند چرا اقل در این مورد حیاتی کشور، مهر سکوت بر لب زده اند و یا اقل پای در میانى ای نمى کنند و طریق سعى بجا نمى آورند و از همین جاست که انسان به فکر مجبوریست ها و به اساس آن به فکر امتحالات سیاسى و... مى افتد و تا حد زیادى مشیمز مى شود.

به هر صورت قدر مسلم آنست که بنیاد گذاران این تحریمات یعنی روسیه و امریکا هر يك اهداف جداگانه ای دارند.

از طرف دیگر بدون شك هم در افغانستان و هم در حلقه های مصلح و خیر اندیش دیگر دنیاى پهناور ما، تعداد مخالفین این آزادانه رفت و آمد دارند، دارنده گان اسناد قاتونى (پاسپورت و نامه، کمشنرى) هم در آمد و شد اند و کسانی که این اسناد را ندارند هم مى توانند به افغانستان و یا به صوبه سرحد داخل شوند اما با این تفاوت که اولاً باید الی آذان شام منتظر بماند و ثانیاً «جیب های شانرا بخارند» یعنی دز این جا هم باید «دعای سر» رشوه را کرد که هر مشکلی را آسان و هر ناشدی را شد و هر ناممکنی را ممکن مى سازد. علاوه بر آن با مصرف کمتر مى توان از طریق «گنداو» هم به سرمنزله مقصود رسید اما استفاده از طریق شمشاد خطرناک است زیرا دسته های مسلح متعین در قله ها مسافرن را از همه داشته های مادی شان محروم ساخته واپس مى فرستند.

و در این گیر و دارها آنچه بیشتر بگوش مى رسید ناله ها، دشنام ها و بدعاهایی بود که نشار رهبران و مسئولین مسبب بدبختی های مردم افغانستان مى گردید.

در يك واکنش دیگر مقامات ذیصلاح حکومتی در صوبه سرحد اعلان داشتند که مهاجرین غیر قانونی را از پاکستان خارج ساخته به طالبان مى سپارند. همزمان با این بیان پولیس صوبه سرحد در تلاش افغانهای «بی اسناد» عده قابل ملاحظه مهاجرین افغان را از سرک ها، بازارها، هتل ها و رستورانها دستگیر و هم عده را رد مرز کرد.

شناسیم. به خدا اگر بپیریم هم دیگر اینجا نمى آیم. از مصرف شفاخانه زیاد تر هر روز برای پولیس ها پرداخته ام یکی پاسپورت مى خواهد، یکی شناخت پاس که ما نداریم، حالی که مى خواهیم برویم به خانه خود کسی ما را نمى گذارد. آنجا در کابل و در افغانستان هم يك مرد پیدا نمى شود که بگوید چرا افغانها را نمى گذارید به وطن خود برگردند ملل متحد خو توکر امریکا اس، امریکا خانه ما را خراب کرده خدا خرابش کنه خدا ای...

بااستفاده از بس های «لندی کوتل» راه ماترا جانب تورخم پیش گرفتیم زیرا گفتند که در مناطق «تخته بیگ» و «مچنی تانه» برای مهاجر بدون نامه اجازه حرکت به سوی تورخم داده نمى شود از اینرو از موترهایی که الی تورخم رفت و آمد داشتند و یکصد کلدان کرایه اخذ مى کردند، استفاده نکردیم، در بازار لندی کوتل مى گفتند که دروازه بسته است و کسانی که اجازه نامه هم داشته اند توسط طالبان برگردانیده شده اند یعنی کسی که اجازه نامه ندارد محافظین سرحدی پاکستان مانع آنها مى شود و کسانی که اجازه نامه دارند طالبان مانع ورود آنها به وطن نمى گردند، اما در منطقه تورخم پاکستانی وضعیت را بگونه دیگری یافتیم:

دروازه تورخم بکلی مسدود ساخته نشده است، پرسونل ادارات و NGO های مربوط به دفاتر مختلف سازمان ملل و دیگر مؤسسات خبریه

«تور خم» که بروی همه مسدود...

می پرسیم: چه کسی رشوه مى ستاند و چه مقدار؟

می گوید: برادران نمى بینى بازار کمیشن کارها گرم شده، جور آمد است. تنها طی روز اول توزیع اجازه نامه ها کارمند دفتر متذکره چهل هزار کلدان عاید داشتند.

محمد عثمان برادر دیگر ما که خودش را باشنده کابل معرفی مى کند صحبت ما را قطع کرده از درد خودش مى گوید: برادر من که مهاجر نیستم، بخاطر خرید مواد آمده بودم سه روز است که مى کوشم به وطنم برگردم کسی برایم اجازه نمى دهد، من دوباره بر نمى گردم که به خط و اجازه نامه ضرورت داشته باشم.

هنوز حرفهای این برادر خاتمه نیافته که برادر دیگر مان بنام عبدالعزیز باشنده شهر مزار شریف از میان جمعیتی که ما را حلقه زده است صدا مى زند، به لحاظ خدا برادر شما که از خود شان هستید داخل بروید همایشان حرف بزنید من بیست روز قبل برادرم را که مریض بود با خودم جهت تدای به پشاور آورده بودم بیچاره عملیات شد، هنوز زخم هایش خوب نشده ببینید (دامن برادرش را بالا مى زند، در ناحیه بطن تحت عمل جراحی قرار گرفته است) از شفاخانه رخصت شده ما جای بود و باش در پشاور نداریم و نه کسی را مى

«جوازنامه اش» را دقیق در نظر داشته و آنرا رعایت کند در غیر آن نمى تواند دوباره به پاکستان عودت نماید، بخاطر دریافت این اجازت نامه مراجعه به کمشنرى، تادیه بیست کلدان و يك قطعه فوتو ضرورى پنداشته مى شود.

این طرزالعمل توسط حکومت صوبه سرحد در مشاورت با قونسلگری طالبان در شهر پشاور پاکستان به اساس هدایت خاص گورنر صوبه سرحد پس از بازدید شان از بندر تورخم ترتیب و به منصفه اجرا گذاشته شده است.

با گشایش دفتر جدید «توزیع اجازه نامه» و آغاز کار آن زمینه و منبع جدیدی برای اخذی و رشوه ستانی دست و پا شده است. محترم محمد عابد مهاجر افغان که چون صدها هم وطن دیگرش بخاطر اخذ اجازه نامه ساعتهاى سخت گذار انتظار را از سر گذرانیده است به شکایتش چنین ادامه مى دهد: برادر اخذ اجازه نامه صد کلدان مصرف دارد زیرا باید عکس بگیرى، پول قیمت اجازه نامه را بپردازى و کرایه راه تا اینجا را بدهی اما کاش با این صد کلدان هم خلاص شوى، دو روز است که عریضه و عکس را تسلیم کرده ام اما تا اکنون نوبتم نرسیده، کسانی که رشوه مى دهند کار شان در يك ساعت خلاص مى شود.

به تو فرزند وطن

بعد از اندکی مجال دادن بشو سرنگونت می نماید، اما حیف ازین ملت که بعد از ۲۲ سال رنج و زحمت و قربانی و فداکاری در دامن ذلت سقوط کرده است و بعد از رفتن تو باب های دیگر ذلت بر رخس باز شدنی است و همان طور که تو را قلع و قمع خواهد کرد بعد از تو کسی که شبی را در حراست سنگر ایمان و وطن سپری کرده باشد، سر می زند و آن روز آمدنی است، دور نخواهد بود؛ زیرا، تو عدالت را رها کرده ای حتماً الله تو را بی یار و مددگار رها خواهد کرد، بین مظلوم و الله حجابی نیست و روزی فرامی رسد که آه مظلوم جزایر عیش و تنعم تو را با زمین یکسان کند؛ آنگاه حسرت سودی نخواهد داشت؛ پس چرا:

«برخیز تا به عهد امانت وفا کنیم تقصیر های رفته به خدمت قضا کنیم زنجیر های توبه درنسته است هنوز تا دره معصیت به تدارک دوا کنیم» (سعدی)

من از روسها و جیره خواران آنها هراسی نداشتم، با آنها می جنگیدم، اما ترس من از توست که به دست برادر مسلمانم کشته شوم؛ مرگم چه گونه خواهد بود؟ میله تفنگ را به سوی دیگر بر گردان و از پیغمبر گرانایه اسلام محمد رسول الله صلی الله علیه و سلم بشنو که «الدین النصیحه»

مراد ما نصیحت بود و گفتیم حواله با خدا کردیم و رفتیم

دا لویه جرگه قومي او تنظيمي نه ده...

دی نشته یا ښځې ته وائی چې ښه دی ښکاري وهل ټکول دی ټول ملت په تېښته کی دی. دوی ټولې وسلې کندهار ته یوړې لست یې ترې اخستی. دی زیاتوی: د پکشیسا خلکو له همدغه امله ماته ویلې چې لاړ شی دا پخوانی پاچا راوړله لکه پخوا امر چې ظاهر خان راوستی و. ما د رباني له وخت نه دا تصمیم نیولی چې د لویې جرگې له لپارې به پخوانی پاچا راوړو. ما هلته بیانیې ورکړه مگر مری وکړه چې له دی پرته دا مسأله نه حل کیږي. ما محمود مستري ته احوال ورکړ چې راشه د پکشیسا د ټولو خلکو غوښتنه وگوره.

دا چې پخوانی پاچا ۲۷ کاله له هیواد نه بهر ژوند کولی اوسنی شرایط ډیر بدل شوی هغه به دا اوسنی حالات سم کړای شي؟

دی وائی: عام خلک وائی چې که پاچا راشي دا مشکل پری حل کیږي. په پکشیسا کی په سلو کی ۹۵ تنه پخوانی پاچا غواړي. د خلکو اعتماد پری شته. زه چې له افغان ولس سره یوځای بل ځای ناست یم هغوی وائی چې یو اخیسې وښه همدغه پخوانی پاچا دی. پخوانی پاچا هم د غه کار نه ملاتړلی ده ماته یې دا راکړی کله چې افغانان و غواړي کوم ځای چې دوی وټاکي زه به هلته حاضر یم.

پادشاه خان وائی چې ځینی کسان د پاچا د کار په ټیم انتقادونه کوي دا سمه ده، خو دغه کسان چې په اروپا کی دی داسیاسی خلک دی. دا ددی له پاره دی

چې بهرنی اړیکی او له نورو هیوادو سره ارتباط ولري. دا ټول افغانان دی. تر اوسه خبره دی مرحلې ته نه ده رسیدلې چې قومونه دی راوغوښتل شي. خبره لا د روم او بهر په سطحه ده. افغانستان او گاونډیو هیوادونو ته نه ده رسیدلې. د همدغو ارتباطاتو له پاره نوی کمیسیون وټاکل شو. لویه جرگه به د افغانستان قومونه پخپله جوړوي.

له پادشاه خان نه وپوښتل شول چې که ایران او پاکستان د ظاهر شاه له راتگ سره مخالفت وکړي کومه بله لار شته چې هغه افغانستان ته راشي؟

دی وائی: زه فکر کوم چې له همدغه امله به د ایران او پاکستان په نشریاتو کی یو څه بدلون راشي. دا څکه چې پر دوی هم ډیر اعتراضات دی دوی به هم له نړیوالو نه مشورې غواړي. دوی هم له مشکل سره مخ کیږي یو د چوکاټ به جوړوي خو که دوی وپوهیږي چې افغانانو تصمیم نیولی دی.

موږ چا نه وایو چې مړاگوبړي، زموږ خلک ستړي دي. که پخوا یو اخی په سلو کی پنځه تنه مشران له پخوانی پاچا سره جوړوون خو خبره دی حد ته رسیدلې چې که له یو سیو نه هم د مسألې حل پوښتنه وکړي هغه به ووائی چې پخوانی پاچا را وغواړو. که څه هم اوس مشکلات شته، بهرنی مداخلی

شته د تنظیمونو مسایل شته. په قومونو کی مشکلات خلق شوي. خو پاچا وائی چې دا لویه جرگه یوه ملی غونډه ده. دا به له افغان ملت نه جوړیږي. ملت به ډلو ټپلو مبدلوي.

پیام تسلیت

باتأسف فراوان اطلاع گرفتیم که محترم محمد شریف خان یکی از فرزندان صدیق و خدمتگذار وطن دنیای فانی را وداع گفته به جاویدانگان پیوست

انالله و انا الیه راجعون. مرحوم محمد شریف خان طی ماموریت های رسمی اش در پست های رییس محاکم شهر کابل، والی ولایات پروان و غزنی خدمات شایسته را به مردم و وطن خویش به انجام رسانیده اند.

مرکز نشرات افغان و جریده اراده در حالیکه مراتب تسلیت و غمشریکی خویش را به فرزند برومند شان آقای عنایت شریف، نامیل متوفی، دوستان و اقارب شان عرض داشته روان متوفی را شاد می خراهد.

World Dairy Product We use only cow's milk

فقط از شیر گاو استفاده میکنیم	
Milk, Yoghort	شیر، ماست
Cheese, Butter	پنیر، مسکه
Cream, Curd	قیماق، چکه
Dogh (Lassy), Solidcurd	دوغ و قروت
Address:	
Shop No. 2A, Seesan Plaza, F-10 Markaz, & Shop No. 6 A1-Rahman Plaza, G-9 Markaz, Islamabad.	
نوټ: نشريه اراده را از آدرس های فوق در اسلام آباد به دست آورده ميتوانيد.	

اراده

آزاده تحليلي خبرونه

د مقالو په انتخاب او ايډيټ کي واکمنه ده. هره مقاله د ليکوال د نظر څرگندونه کوي. را وښکلي مقالې سر ته نه ورکول کېږي. د گډون کليسي بڼه: په امريکا، اروپا او اسرائيلو کې: د سيمې په هيم ادونو کې: په افغانستان کې: په پاکستان کې: د شپږمې لپاره ښه بڼه: د پوښتنې لگښت د ادبي په غاړه دی. بانکي حساب: A/C US \$ 01801406. الفلاح بانک، ۶-ب، اسلامپور، پېښور. تاسي کولای شئ خپلې مرستې او د گډون په پورتنۍ بڼه راولړئ. د لاس ته راوړلو غاړتوب د پېښور تر اخبار پلورنځي.

ژورناليستان دروغ...

حالیکه تاکید پر خبر قتل عام اهالی را جهالت محض می خواند ژورنالیستان را هم منهم به دروغگویی نمود. وی افزود ما برای ژورنالیستان از این لحاظ اجازه، بازدید از منطقه را نمی دهیم که آنها دروغ می گویند و با حدس و گمان تعداد را تقریباً دو هزار جلوه میدهند. از طرف دیگر ملا عبدالسلام ضعیف سفیر طالبان در اسلام آباد ضمن مصاحبه بی با رادیو صدای امریکا گفت: نمی دانم کوفی عنان به چه اساس و کدام استناد این ادعا را نموده اند. امکان دارد این قتل ها توسط مخالفین ما صورت گرفته باشد و حال طالبان را متهم به آن می سازند. و این در حالیست که آقای سرمنشی سازه بان ملل با دفاع از ادعای خویش تاکید می کند که طالبان دست به این کشتار زده اند. وی خواهان تحقیقات در این زمینه از سوی محاکمه بین المللی نیز گردیده است.

طبق يك خبر ديگر نيروهای حزب وحدت بعد از يك جنگ دو ساعته توانستند منطقه استراتيژيک يکاولنگ را در باميان شب بيست و يکم جنوری از کنترل طالبان خارج سازند. طی این رو یا روسی، پنج تن از طرفین درگیر، جان های شانرا از دست داده اند. منابع طالبان شکست نيروهای شان را در این منطقه پذيرفته اظهار داشتند اند که به زودی دو باره بر ولسوالی يکاولنگ ولایت باميان حاکم خواهند شد. خبر می افزاید: نيروهای حزب وحدت صرف در روز بعد از نشر اعلاميه سازمان ملل متحد در رابطه با کشتار بيرحمانه بیش از ۲۷۰ نفر از اهالی ملکی در ولسوالی يکاولنگ توسط نيروهای طالبان، این ولسوالی را متصرف شدند. قابل یاد آوری است که تنها طی دوماه اخير سه بار ولسوالی يکاولنگ

د جلوزو کمپ ناوړه پيښه او زموږ...

مړينی څخه بل څه نه پيژنی جگړه او ورور وژنه ددوی لپاره يوه عادي پدیده معلوميري. که چيرې زموږ وطنوال او نور نړيوال په افغانستان کې په گډه سره د

جگړې مخه ونه ښی نو نتيجه يې به يې موږ او نړيوال په تيره بيا گاونډيو هيواد و نو ته ډيري ناوړه وي. که چيرې دنړۍ ستر طاقتونه او ملل متحد او گاونډي هيوادونه له

د سرمقالې پاتې برخه

هيواد له شمال نه د جگړو، د جگړه مارو د زور زياتۍ، ظلم، تيرۍ او وحشت نه را کډه شويدي. هغوی په ډاگه وائی:

چې موږ جگړه مارو ته سپينه خبره نه شوای کولی که مو ورته کوله نو وژل کيدو» له دې خبرو په ډاگه معلوميري چې د مهاجرت لومړنی علت همداروانه جگړه ده. د جگړې له دوام سره د پلويانو او بېرنيانو بې قيد او بې شرطه مرستې دی. هغه پوځي او حاصی مرستې چې ځانگړی سياسي اهداف او شوم غرضونه په کې دی.

د جگړې د دوام دغه لامل کورنی او بهرنی اړخونه لري. بهرنی اړخ دادی چې خدای مه کړه موږ خپل ملی منافع سپک وړلو او د پردېود نوکريو غاړکي په غاړه کړو. د هيواد د گټو پر ځای د بهرنيانو چوپړ ته ښه تيار شو. کله چې دا باداران وگوري چې دا «نو کسر نو آهوزا به دو ميگيرد» نو خود به شاپامی راکوي او خپله مرموزه مهرباني به راباندی لوړوي. که چيرې ټول افغاني اړخونه خپل

سرونه گريوان ته ښکته کړو پخپل ملی او اسلامي وحدت او ورورولي سره د بهرنيانو د مداخلو زمينه ورکه کړو ډير ژر به په خپل هيواد کې خپلو اسلامي او ملی اهدافو ته ځانونه ورسوو او کله چې موډا کار وکړای شو جگړه به ودريري خپل ملی مسايل به پخپله حل کړو او چې موډا کار وکړ بنديزونه بيا څه ارزښت لري که د بنديزونو د خاوندانو لاسوهنونه زمينه برابره نه کړو هغوی به څه ډول زموږ واک په لاس کې واخلي او څنگه به وکړای شي چې سره مو وچنگوي.

نړيوالو، په تيره بيا ملگرو ملتونو، اسلامي کنفرانس، اسلامي ملتونو او حکومتونو ته په ډاگه وایو چې له موږ سره د جگړې د اور په مړه کولو کې مرسته وکړي. په جگړه مارو کې سکني او ناسکه مه پيدا کوي. موږ پريږدي. موږ خپل هيواد خپله جوړولی شوی. د بنديزونو او د مهاجرو په نوم د خپلو اهدافو له پاره موږ ته اوس مه خړوي که زموږ سره دوستي کوي نو دا جگړه بنده کړي او بس.

۲۵ سلمان در کابل زنداني شد

۲۵ جنوری:

طالبان ۲۵ سلمان را به جرم اصلاح موی جوانان به شيوه غربي و غير اسلامي زنداني و دکانهای شانرا در کابل مسدود ساختند.

منابع اداره امر بالمعروف که دست به این اقدام زده اند ادعا دارند که سلمانيان متذکره موهای جوانان را به سبک هيروی فلم «تيتانيک» اصلاح و میآراستند.

خبرنگار ما می نویسد که قبلاً اسم «تيتانيک» بر بازار ایجاد شده در داخل دریای کابل توسط تبنگ فروشان که بعداً منهدم ساخته شد و همچنان کیک های عروسی و سالگره در کلچه فروشی های شهر که ساختن آن هم قدغن گردیده است نیز استعمال می شد، نشود که استعمال کنندگان این اسم، خود فلم تيتانيک را به دقت تماشا کرده و از آن لذت نبرده باشند.

Rebuilding Afghan Political ...

contemporary political thinkers Jean Kilpatrick had good reasons when she wrote in 1990: "The destruction of an independent Lebanon is grim reminder that a country that ground its independence in international guarantees alone, builds its house on sand."

However its as you see in my proposal, the guarantors should be all permanent members of the Security Council of the United Nations- with a view that it will not be a limited guarantee and relatively more effective. I should add however that a number of objective views have been expressed about the ways and means of achieving a peaceful solution of the Afghan problem with which I gladly wish to associate myself.

Among these are comments made by Mr. Khalid Aziz of Sarhad Development Authority, Peshawar, with his ten years of experience and a lot of exposure to the Afghan problem. He speaks as a citizen of Pakistan, and says: We basically still remain a neo- colonial oriented state. Until we get rid of our artificial spots, we cannot give solution of anyone else.

I think we are responsible for creating a lot of problems for our Afghan brothers. I personally feel, having some experience of tribalism since I have been serving in those areas, the best that Pakistan, or any other friends of the Afghan, can do at the moment is to lay their hands off Afghanistan. If they did, I can assure you that within six months, there will be no Najib. The dynamics of Afghan tribalism will assure that he is removed.

Having said this, I would like to make a reference to one of the common issues in connection with the Afghan problem. This is the issue of whether the war should continue or a diplomatic solution should be sought. I want to clearly state that in my opinion there is no substitute for diplomacy. But in the case of Afghanistan, it is important that a diplomatic solution of the problem should be sought by parallel to the continuation of Jihad. Negotiations from a point of weakness has always been a mistake.

Coming to the question of Afghan relations with Muslim countries, one has to look at the world in which

we live with great vision and broad mindedness. It is important to realize that no matter how divided the inhabitants of our planet are, human being have duties and responsibilities to each other in the interest of humanity as a whole. Based on just moral obligations, the Muslims in accordance with Islam are clearly guided and committed to support each other. This support is mainly moral. They are also clearly directed by the Islam religion to join hands in struggle against evil actions committed. Among these evils from which the majority of the population of the world has suffered are colonialism, neo- colonialism and political arrangements made by colonial powers. The Muslim countries should help each other to benefit from social justice, democracy, fundamental freedoms and human rights. They should make a joint effort to eliminate dictatorship in all its forms and manifestations by the forces of the commandments of the sacred religion of Islam. Thus, ensure all political, social, economic and cultural rights of the Muslim people everywhere.

147 Afghan refugees apprehended

Peshawar: The News Daily correspondent reports that the NWFP government's campaign to arrest and deport unregistered Afghan refugees was on January 28 extended to Mardan district when 107 Afghans were apprehended by the police. Official sources said the arrested Afghan refugees would be brought to Peshawar on the same day for deporting them to Afghanistan via the Torkham border post. This was the first time that Afghan

refugees were arrested in Mardan city for illegal stay. Meanwhile, another 40 unregistered Afghan refugees were arrested by the police in Peshawar on the same day. This raised to 147 the number of Afghan refugees rounded up in the city over the past three days for entering Pakistan illegally. Deputy Commissioner Peshawar, Badshah Gul Wazir said the campaign to arrest and deport unregistered Afghan refugees would continue.

From Our Readers

AFGHAN ENGLISH LANGUAGE CENTER

To the respectful office of "Erada" Aslam- u- Alaikum. First of all we want to congratulate you in publishing such an informative and interesting Bi- Weekly and say thanks for your cooperation with our office. We read all valuable articles of "Erada" Bi- Weekly and they help every Afghan reader in every step.

Having such literary publication is a matter of great pleasure. "Erada" is such an informative and interesting publication that in the last few months the standard of this publication has really been improved. We really appreciate the efforts of the editor in publishing of this Bi- Weekly and once again we want to say thanks for your cooperation and we are looking forward to your next issues.

Mir Agha "Noori"
Principle of AELC

PAULA R. NEWBRG:

Part (II)

UN SANCTIONS

LOS ANGELES TIMES:
SUNDAY, 7
JANUARY 2001

The UN and the European Union profess contempt for Taliban rights abuses, but have mustered little effort to correct them. Diplomatic sticks are occasionally offered as carrots: stop drug trading and we'll hand over Bin Laden and we'll resume talking, treat aid workers better and we'll resume talking.

Sounds reasonable, but it's dead wrong. Spontaneous combustion, bribery, enlightenment through decree these are fantasies, not policies. It's little wonder that the Taliban misinterpret most messages. In fact, there are ways to orient the region toward peace, but no one wants to expand the effort. We know that wars can be stopped when guns, fuel and fighters are in short supply but no one has stopped the thousand- mile arms bazaar that radiates from Afghanistan and Pakistan. We know that inequity, inequality and repression feed wars- but almost no one wants to expand the effort to protect

human rights in Afghanistan or its increasingly oppressive neighbors. And we know that reaching peace through punishment can't work if the same states that advocate sanctions continue to participate in war, even if only by proxy. Could it be that no one really wants war to end? Not Exactly - but while Afghans are fighting one war, the world is fighting another. When there real chances to end the Afghan war --in 1989 when Soviet troops withdrew, in 1992 when the communist government fell, and at several junctures since -- no one cared enough, and fighting spread far beyond Afghanistan's boundaries. Today, its borders are more important to large powers than Afghanistan itself. Central Asia worries about its stability while Pakistan worries about political and economic implosion. Russia, India and Iran worry about energy security and Eurasia's endurance in a highly competitive international economy, and the US increasingly worried about being blown

up by former Afghan fighters. Everyone is worrying about territorial sovereignty and tumbling dominoes; no one, it seems, is worrying about Afghanistan.

That's why new sanctions will fail. It took most of the world far too long to understand that what happens in Afghanistan affects all of its neighbors. But the Security Council learned the wrong lesson from this as it has from the conflicts surrounding Sierra Leone and Congo. Rather than try to stop war in Afghanistan by sanctioning the war's suppliers in central and southwest Asia, it has censured the Taliban for its war's nasty spillover. A slap on the wrist might deter the Taliban's drab diplomacy, but it won't fix much else. Only when the focus returns to ending the Afghan war itself will any chance for success emerge. Until then, the precincts of Kabul are linked to New York's east side by the thin thread of an ultimatum. Men in suits will continue to dictate terms to men in shawls, and neither side will understand the other. Fighting will continue, and the people will die. The fault lies with us all.

Editorial:

Sanctions, migrations and their causes

The friends and enemies of Afghanistan would like to benefit from the Afghan issue in these nights and days. Beside this the world mass media have broadcast lots of reports on this issue. Some of them appreciate and some others flay the sanctions. Some express their sorrow for the Afghan emigrants and voice receiving of humanitarian assistance for the emigrants to fulfill certain objectives and the news of the same have made some others sad.

Unfortunately when no basic work has been carried out toward settlement of the Afghan issue, the facts behind the sanctions and migrations have been hidden too. Meanwhile the news about the causes of the sanctions and migrations have been deviated and one thinks that efforts are going on toward ensuring human rights of the Afghan society.

How is it possible to impose sanctions on a Moslem nation? But they claim that, the humanitarian assistance and the people are not included in these sanctions and all these sanctions are for the ruling circles.

But on the contrary, we see that, the innocent people face with poverty.

There is a popular Pashtu adage which says: "For killing a louse, the whole fur is burnt" When there is a fire in a region, it burns all dry and wet, so how is it possible for a fire to distinguish the innocent and the guilty?

In addition to that, the world mass media have started an appeal on receiving humanitarian assistance for Afghan emigrants. But on the contrary the neighbouring countries of Afghanistan have closed their borders. It seems that with closing their borders, they want to show the USA that, they implement the UN sanctions in one hand and with receiving the humanitarian assistance: "Thanks to cabbage the pumpkin is watered too." Apparently they show to the world public that they are with the Afghans, but when they receive some thing as humanitarian assistance, they give only small parts to the emigrants.

Based on the main demands of the Afghan Moslem society we say that the unilateral sanctions is not the solution of the problem. Meanwhile opening the road for and donating some tents and food stuffs to the emigrants is not the solution of the problem. Lets find the causes that why these sanctions are imposed?

When the causes are found, then they will (see page 7)

Order of God

Proclaim And thy Lord Is
most Bountiful. He who
taught (the use of) the pen.

Al-Alaq(3-4)

ERADA

INTENTION

Bi-Weekly Publication of A.M.R.C

First Year,

Sixth Issue,

Thursday,

Feb. 1, 2001

Price: Rs 3

Rebuilding Afghan Political and Legal Institutions

(Part II)

I would also like to remind this gathering about a proposal which has already been made by Professor Habibur Rahman Hala in one of his deliberations. Professor Hala rightly said and I quote him that: "We can call the period prior to the Red Army's withdrawal the first phase of the Afghan Jihad." Before proceeding to complete the quote, I would like to state that in my opinion, the Red Army's withdrawal has not in fact taken place. Secondly, I would like to draw attention to the fact that although the Afghan struggle against Russians is Jihad, one should

not forget the element of national struggle which is equally significant.

Professor Hala continues and I quote:

The period after withdrawal is the second phase. The second phase is more complicated therefore to come out of it successfully, more insight, more skill, and more patience is needed. The success of the second phase can only be reached if all parties who shared the honor of success in the first phase do not lose patience in reaching the ultimate goal of erasing all signs of the Russian invasion. This is to overthrow the Russian installed government and to bring in a Muslim

government acceptable to all Afghans.

Professor Hala, after correctly referring to the resistance of the Afghans against the Red Army; and the joint efforts of neighboring as well as other freedom-loving countries in the wake of Russian invasion, and the joint strategy to fight the Russians until they were defeated by the Afghans and their supporters states that at last, the leaders of Kremlin were compelled to admit that the invasion was a blunder and they had to withdraw. Professor Hala continues "that disappointment emerged with the mistake of signing the Geneva Accords

by Pakistan and the United States. The Russians were able to deceive the Americans and Pakistanis by making the communist government of Afghanistan, one side of the conflict, a participant of the scenario and by leaving the Mujahideen, the other side of the conflict, out of it."

I have expressed my views about the Geneva talks and accords in detail elsewhere. Here I would like to simply say that in my opinion, nothing has damaged the Afghan cause more than the Geneva political arrangements. I agree with Professor Hala that the Russians wanted to show their puppet regime as the

legitimate government of Afghanistan and deprive the Mujahideen of their legitimate right to take part in forming the future destiny of their country.

I would like to make another point in connection with Geneva talks. It was most unfortunate that the guarantors of the implementation of the Geneva Accords were only the United States and the Soviet Union. Furthermore, the outcome of sole reliance on international guarantors in our own life time cautions small countries against great expectations from or much hope in the effectiveness of international guarantors.

One of the (see page 7)

Fact Sheet on Taliban Rule in Afghanistan

(state Department information contrasts myth and reality)

Following is a January 16 U.S. Department of State fact sheet on the Taliban regime in Afghanistan and UN Security Council Resolution 1333.

Fact sheet

The Taliban and UNSC resolution 1333: Myth and Reality

The Taliban in Afghanistan and some of their international supporters portray United Nations Security Council Resolution 1333 and the sanctions that it imposes as an attack against Afghanistan, against the Afghan people, and against Islam.

None of this is true. Such assertions intentionally distort reality to deflect attention from one basic fact. The international community has imposed sanctions on the Taliban because the Taliban provide training and safe haven for international terrorists, including the indicate terrorist Osama bin Laden.

The United Nation sanctions very specifically target only the Taliban leadership, not the people of Afghanistan. The sanctions are political, not economic sanctions. trade and commerce, including in food and medicine, continue unabated. Large-scale international humanitarian assistance to the Afghan people continues.

We want to set the record

straight.

MYTH

UNSC Resolution 1333 is targeted against the people of Afghanistan and will result in starvation, displacement, emigration, and epidemics. (Taliban representative to Pakistan, Abdul Salam Zayif, 12/20/00, in Islamabad.) Likewise, government officials in Pakistan have warned that the sanctions are causing a humanitarian crisis and a surge of new Afghan refugees in to Pakistan.

REALITY

This is wrong on two counts. First, the sanctions are carefully targeted against the Taliban leadership, not against the people of Afghanistan. Second, the sanctions are political, not economic sanctions- they do not prohibit private - sector trade and commerce, including the importation of food and medicine in to Afghanistan.

The deplorable humanitarian situation in Afghanistan is not the result of UN sanctions of the Taliban. The chronic humanitarian crisis is the result of over 20 years of war, which is continuing, in large part because of the Taliban's refusal to seek a political settlement. It is exacerbated by the most severe drought in 30 years, and by the Taliban's inability to govern and to provide for the basic human needs of the population of Afghanistan, even in areas they have long

controlled.

The Taliban have failed appallingly to provide for the basic human requirements of Afghanistan's population. The Taliban give primacy to military and ideological matters, not to their fundamental responsibility to provide basic human services to the people of Afghanistan in areas that they control. When the Afghan people require health care and education from their rulers, the Taliban have demanded that the people provide more recruits for their military.

Food production has collapsed because of the severe drought in the region, not because of UN sanctions. Further, the diversion of about 64,500 hectares of prime agricultural land for opium poppy production- most of it in areas under Taliban control- contributes to Afghanistan's food deficit. More than anything else, the Taliban's continuing military offensives in Afghanistan, not UNSC Resolution 1333, are responsible for the recent surge of refugees into Pakistan.

The large vulnerable population in Afghanistan and refugee communities rely on humanitarian assistance by the international community, of which the United State is the largest single donor- \$ 133 million in 2000.

(To be continued)

Editorial:

pave the ground for seeking the ways for the settlement of the issue. Meanwhile when we talk about the emigrant, it would be better to find the causes of the exodus migrations. If we ask the emigrants about the reasons behind their migrations, they will point, the current war, drought and other calamities.

Ninty five percent of the new emigrants are those who have migrated as a result of the war and atrocities of the war mongers. They clearly say that they can't talk with the war mongers and if they are going to talk with them, they will be killed. The above indicates that the current war is the first cause of their migrations and the foreign gratis aids to the war mongers is the cause of the prolongation of war. Ofcourse there are heinous political objectives behind these aids. Prolongation of war has foreign and domestic factors. Trampling down our national interest and acting under the dictation of the aliens are among the foreign factors. If all Afghan sides work unitedly and don't pave the ground for the foreign interference, they will achieve their national and Islamic objectives and finally the war will be stopped and then they themselves will solve their national problems. and all these sanctions will be removed and no body will fight against us.

We urge the world public including the UN, Organisation of the Islamic Conference and Islamic nations and governments to help US termination of war.

ERADA

Bi-Weekly, Independent Publication

Publisher: Afghan Media Resource Center

Founder: Sayed Daud

Chief Editor: Atiqullah Pazhwak

Add: House # 2, Canal Bank Road, U.P.O Box No. 909 Uni-

versity Town, Peshawar Pakistan

Tel.: (91-92) 41691, Fax: 841785

E-mail: daud@amrc.pwr.sdnpc.undp.org

Subscription Rate:

In USA, Europe & Australia 30US\$

Regional Countries 15US\$

Pakistan Rs. 100

US\$: A/C: No: 01801460

Bank Al-Falah Ltd, 6-B, Islamia Road, Peshawar Cantt

You can remit your donations to the above account No.